

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 27 febr. 1890, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till § 23 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd.

Från Andra Kammaren har lagutskottet fått emottaga en inom nämnda kammare af herr vice talmannen *Liss Ol. Larsson* afgifven motion, n:o 4, så lydande:

»I olikhet med hvad föreskrifvet är i fråga om kommunalnämnd, fattigvårdsstyrelse m. m., saknas i fråga om kyrko- och skolråden hvarje föreskrift om rätt eller skyldighet för kyrkostämma att utse suppleanter för desse.

I städerna och de mera tätt befolkade delarna af landet torde måhända olägenheterna häraf vara mindre känbara, men i de vidsträckta och glest befolkade landsförsamlingarna har denna brist i den kongl. förordningen förorsakat många olägenheter, enär det icke sällan är omöjligt att få tillsammans så många ordinarie ledamöter, att antalet utgör mer än hälften, och detta i synnerhet då frågor förekomma, hvilka fordra så hastigt afgörande, att pålysning eller annan kallelse till sammanträdet icke kan ske förr än samma dag frågorna måste afgöras.

Jag tillåter mig därför hemställa, att Riksdagen för sin del måtte besluta det tillägg till § 23 i kongl. förordningen om kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, att kyrkostämma må vara skyldig att utse

suppleanter i kyrko- och skolråden, eller, derest detta icke anses behöfligt för alla församlingar, rätt att utse suppleanter medgifves de församlingar, der kyrkostämman så anser nödigt.

Och anhåller jag att denna min motion måtte remitteras till lagutskottet, som, om syftemålet gillas, torde formulera erforderliga tillägg till och ändring af ifrågavarande förordning.»

Om man också icke kan antaga, att inom flertalet församlingar i riket framträdt något behof af ett tillägg till gällande föreskrifter om kyrkoråd och skolråd angående val af suppleanter för ledamöterna i dessa nämnder, är det dock tydligt, att bristen på bestämmelser här om inom åtskilliga mera vidsträckta och glest befolkade församlingar kan vålla olägenheter. Enligt hvad inom utskottet uppgifvits, lär det ock i vissa församlingar vara brukligt, att suppleanter för kyrko- och skolrådets ledamöter af kyrkostämman utses, ehuru något lagstadgande ej finnes derom. Detta förhållande gifver onekligen stöd åt den uppfattning, att ett lagstadgande i ämnet är önskvärdt.

Åt ett sådant stadgande bör dock, enligt utskottets tanke, icke gifvas den form, att det skulle ovilkorligen åligga hvarje församling att utse suppleanter i kyrko- och skolråden, utan lærer det böra öfverlemnas åt hvarje församling att sjelf besluta, huruvida suppleanter böra utses eller ej. I öfrigt synes stadgandet lämpligen kunna affattas i närmaste öfverensstämmelse med hvad i förordningen om kommunalstyrelse på landet föreskrifves i fråga om suppleanter för kommunalnämndens ledamöter.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet hemställa,

att Riksdagen ville, i anledning af herr L. O. Larssons förevarande motion, för sin del antaga följande

Förordning

angående tillägg till § 23 i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

Härigenom förordnas, att § 23 i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skall erhålla följande tillägg:

Då val af ledamöter i kyrkoråd eger rum, må, der församlingen så beslutar, jemväl utses hälften så många suppleanter som ledamöterna i kyrkorådet, eller, då antalet af dessa icke är jemnt, det antal, som är närmast öfver hälften. I afseende å valbarhet gälle hvad om ledamot är stadgadt. Tjenstgöringstid för suppleant är två år.

Hvad här ofvan är stadgadt om suppleanter för kyrkorådets ledamöter gälle ock angående suppleanter för ledamöterna i skolrådet.

Stockholm den 27 februari 1890.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
